

[Anden næstformand]

meddelt, at hun ønsker at udtræde af Udvalget vedrørende Internationalt Ligestillings-samarbejde.

Til nyt medlem har vedkommende gruppe udpeget Birgitte Husmark (SF).

Den pågældende er herefter valgt.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Carsten Andersen (SF), Agerschou (SF), Tommy Dinesen (SF), Leif Hermann (SF), Birgitte Husmark (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om psykiatrisk behandling.
(Lovforslag nr. L 82).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal herved som ordfører for forslagsstillerne tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om psykiatrisk behandling.
(Lovforslag nr. L 82).

I SF's forslag til lov om psykiatrisk behandling fastslås det, at psykiatrisk behandling har et langt bredere indhold end lige netop hospitalsindlæggelse. Forebyggelse af psykiske kriser og sygdomme, opfølgning og efterbehandling skal være tilbud til patienten, så anvendelse af tvang minimeres.

Lovforslaget fastslår, at psykiatrisk behandling skal være tværfaglig – det vil sige, at lægens eneældige magt brydes, og at der sammen med patienten skal udarbejdes en behandlingsplan, som omfatter hele patientens situation.

Ved beslutning om tvangsforanstaltninger fastholdes overlægen som den besluttende myndighed. Ved beslutning om anvendelse af tvang rådfører overlægen sig med det tværfaglige behandlingsteam.

I SF's lovforslag er anvendelse af tvang undtagelsen og må først tages i brug, når der er gjort, hvad der er muligt for at undgå tvangsansøgning. Den væsentligste indsats for at undgå tvang er indsættelse af ekstra personaleressour-

cer, før tvangsforanstaltninger iværksættes. Indlæggelse, ophold og behandling skal ske med patientens samtykke.

I lovforslaget medtages en række rettigheder for tvangstilbageholdte og fikserede patienter, som f.eks. eneværelse, ret til ledsaget udgang og passende beskæftigelse.

I SF's lovforslag er betingelserne for tvangstilbageholdelse langt strammere end betingelserne for tvangsendlæggelse. Lovforslaget accepterer, at der i tvangsendlæggelsessituationen er et videre begreb end sindssygdom, nemlig tilstande, som kan ligestilles hermed.

Hvis man strengt krævede sindssygdomskriteriet overholdt ved tvangsendlæggelse, ville man ikke afskaffe de ca. 300 tilfælde årligt, hvor personer udviser en sådan sindssygelignende adfærd, at de tvangsendlægges. De må formodes at havne i politiets detentioner. Denne gruppe må antages at have bedre af et tilbud om socialpsykiatrisk behandling.

I overensstemmelse med denne opfattelse giver lovforslaget ikke mulighed for tvangsbehandling, før der er truffet beslutning om tvangstilbageholdelse, altså et stramt psykosekriterium.

Den nuværende værgeordning foreslås afløst af en patientrådgiverfunktion, som ud over rådgivning i forbindelse med tvangsforanstaltninger skal påse, at behandlingsplanen er i overensstemmelse med patientens behov.

Anvendelse af tvang i henhold til lovforslaget skal automatisk prøves ved et lokalt klagenævn: Det Psykiatriske Indsigtsnævn. Indsigtsnævnet består af 2 lægpersoner samt en formand, som skal opfylde betingelsen for at blive beskikket som forsvarsadvokat.

Indsigtsnævnet skal ud over at behandle overlægens beslutning om anvendelse af tvang behandle klager over behandling og forhold i øvrigt samt føre tilsyn med de psykiatriske hospitalsafdelinger.

Indsigtsnævnet kan udtale sig til offentligheden, udtale kritik eller henstillinger. Det vigtigste i indsigtsnævnets arbejde er lokalkendskabet og påvirkningsmulighederne til gavn for udvikling af det psykiatriske behandlingsmiljø.

Som ankeinstans for indsigtsnævnets afgørelse foreslås oprettet et psykiatrisk landsnævn. Herved opfyldes betingelserne i grundlovens § 71, stk. 6, om prøvelse af afgørelser om administrativ frihedsberøvelse. Landsnævnets afgørelse kan ankes til landsretten.